

Ο ΧΩΡΙΚΟΣ, ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

Τιμάται, κατ' έτος δίσηλα 2, καθ' εξαμηνίαν 4, κατὰ τριμηνίαν 12, προπλήρωτῆα.
Εκδίδεται ἀπᾶς τῆς ἐβδομάδος, ἀπροσδιορίστως. — Τιμὴ καταχωρήσεως, ὁ στίχος λεπτά 15.

ΕΛΛΑΣ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 15 Νοεμβρίου 1850.

Ο ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΑΓΩΝ.

Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ἤρχισεν ἤδη, γενναῖος καὶ ἐντιμὸς ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ, σκανδαλώδης καὶ ἐπονείδιστος ἀπὸ μέρους τῆς ἐναντίον τοῦ λαοῦ συμμαχούσης κυβερνητικῆς καὶ ἀριστοκρατικῆς ἀντιδράσεως. Ἐντὺς ὀλίγου ἀρχίζει καὶ ἡ ψηφοφορία. Ὀλίγων ὥρων ἀκόμη διάστημα μένει λοιπὸν, εἰς ἡμᾶς μὲν διὰ νὰ κάμωμεν ἀπλᾶς τινὰς παρατηρήσεις, ἢ μᾶλλον εἰδοποιήσεις, πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς καὶ πρὸς τὸ κοινὸν, εἰς δὲ τοὺς ἐκλογεῖς διὰ νὰ σκεφθῶσι περὶ τῆς βαρύτητος τῆς ἐντολῆς των καὶ λάβωσιν ἀπόφασιν ὀριστικὴν, ἀπόφασιν γενναίαν, ἀνάλογον εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος.

Εἶναι ἄρα γε χρεῖα νὰ ἐπαναλάβωμεν καὶ ἡδὴ πρὸς αὐτοὺς, πόσον ὁ προκείμενος ἀγὼν καθίσαται μέγας καὶ σημαντικὸς, καὶ ὅτι ἐκ τῆς ἐκβάσεως τούτου ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ὁ θρίαμβος τοῦ λαοῦ, ἢ ἀπ' ἐναντίας ὁ θρίαμβος τῆς ἀντεθνικῆς καὶ λαοκτόνου ἀντιδράσεως, ἣτις διὰ παντοίων μέσων, ἀκόμη καὶ ληστρικῶν, ἀγωνίζεται νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὰ σχέδιά της, διὰ νὰ δυναθῇ νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ δεινὰ τῆς αἰμοβόρου στρατοκρατίας, καὶ ἐπὶ τέλους τὸν παντελῆ ἡμῶν ὄλεθρον; Ὑπάρχει τις ἀγνοῶν τὰ μισὰ καὶ καταστρεπτικὰ ταῦτα σχέδια τῆς ἐξουσίας, καὶ μὴ προβλέπων τὰ ἐκ τῆς ὑπερισχύσεως τούτων ἐπαπειλούμενα φορικαλέα δεινὰ εἰς τὴν ταλαίπωρον ἡμῶν πατρίδα; Ὁχι, βεβαίως.

Ἀνάγκη λοιπὸν πᾶσα, ὅσοι ἔχουσι τὴν συνείσθησιν τῆς τῶν ταύτης καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ὅσοι διατηροῦσι ζῶηράν εἰς τὴν ψυχὴν των τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀποκαταστάσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὁ λαὸς ἅπας τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ἐξαιρέτως ὁ τῆς Κεφαλληνίας, ὑπέμεινε τόσας

συμφορὰς καὶ τόσα μαρτύρια, ὅσοι διατηροῦσιν ζῶηρόν εἰς τὴν ψυχὴν των τὸ πρὸς τὸν δεσποτισμὸν καὶ τὴν ξενοκρατίαν μῖσος, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἰδῶσι τὴν πατρίδα ταχέως ἀπὸ τῆς ἀπληλαγμένης ἀπὸ τὰ δεσμά της, ἀνάγκη πᾶσα, λέγομεν, νὰ ἐννεργήσωσιν οὗτοι, κατὰ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, σύμφωνα μὲ τὰ τοιαῦτα αἰσθήματά των, καὶ νὰ τιμῆσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὴν πατρίδα, εὐσυνειδήτως ἐκπληροῦντες τὴν ἐντολὴν των, καὶ ἀναδεικνυόμενοι, ὡς ἄλλοτε, γνήσια καὶ πιστὰ τῆς πατρίδος τέκνα.

Ἄς σκεφθῶσιν, ὅτι ἔχουσι νὰ ἐκλέξωσι μεταξὺ δύο ἀντιθέτων στοιχείων τοῦ στοιχείου τῆς ξενοκρατίας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ τῆς ἀριστοκρατίας, — τὸ ὁποῖον παριστᾶ ἡ κυβερνητικὴ ὑποψηφιότης τοῦ Κ. Δημητρίου Ἰγγλέση, — καὶ τοῦ στοιχείου τῆς ἐθνικότητος, τῆς ἀδελφικῆς ἰσότητος καὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ, — τὸ ὁποῖον παριστάνει ἡ δημοτικὴ ὑποψηφιότης τοῦ πολίτου Μιλτιάδου Κουρβισιάνου.

Ἀπέναντι τοιούτου παραλληλισμοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀκρίβειαν ἀποδεικνύει ἐναργῶς ἡ ἐκ διχαιμέτρου ἀντίθετος πηγὴ τῶν δύο ὑποψηφιοτήτων, ἡμεῖς δὲν προχωροῦμεν περαιτέρω. Ἡθέλωμεν ἀδικῆσαι μεγάλως τὴν φιλογένειαν τῶν ἐκλογέων, τῆς ὁποίας τὸσαῦτα ἐλάβομεν δείγματα κατὰ τὰς προλασβούσας ἐκλογὰς, ἐὰν ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς προκειμένης διαγωγῆς των, διότι ἠθέλεν εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῆς ἀφοσιώσεώς των πρὸς τὴν πατρίδα. Ἐναπόκειται λοιπὸν εἰς αὐτοὺς νὰ τιμῆσωσι τὰς προτέρας των δάφνας, καὶ νέας ἔτι εἰς αὐτὰς νὰ προσθέσωσι, διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης προταθέντος ὑποψηφίου, τοῦ πιστοῦ καὶ γνησίου τέκνου τῆς πατρίδος Μιλτιάδου Κουρβισιάνου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΘΕΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Διὰ τῶν προλαβόντων ἡμῶν κριθῶν, ἐπετιμωθήκαμεν ἀποχωρώντως τὰς μεγάλας καὶ πολυειδεῖς παρανομίας, αὐθαιρεσίας καὶ ἐπιβουλὰς, τὰς ἀδικόπως τολμώ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝ
ΣΥΛΛΟΓΗΝ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙΣΧΥΛ. ΦΥ. 0013

μείνας εκ μέρους της εξουσίας, προς καταπίεσιν παντός δικαιώματος, πάσης ελευθερίας, παντός, τέλος πάντων, γενναίου και ανεξαρτήτου φρονήματος, είτε ενός εκάστου των υγιώς φρονούντων πολιτών, είτε άπαντος του λαού. Κατεδείξαμεν δέ ένταυθα εις το κοινόν και με τα προσήκοντα χρώματα εξωγραφήσαμεν τους άπανθρώπους των τοιούτων άνοσιουργιών άτουρούς. Άλλά τα επί του προκειμένου έκλογικού άγώνος τολμηθέντα φρικτά και άναίδη άνοσιουργήματα, εκ μέρους της κυβερνητικής συμμορίας, φθάνουσιν εις το έπακρον της βίας, της δολοκτητος και της διαφθορας, και εις βαθμόν κατανώσι μανιώδους παραφροσύνης. Τα προς τούτο άναφανδόν ένεργούντα όργανα της εξουσίας, — των όποιων όμως συννόχους πρέπει εξ ανάγκης να θεωρήσωμεν και τας άλλας διοικητικίας άρχάς, καθό παντελώς άδιαφορούσας εις τα τοιαύτα, — είναι ο έπάρατος εκείνος άνθρωπος, όστις, ως και άλλοτε είπαμεν, άφιέρωσεν όλας αύτου τας δυνάμεις και προσπάθειάς εις την καταστροφήν της ίδιας πατρίδος σου, ο έπαρχος Κ. Καρούσος, και οι δύο άξιοι αύτου ύπασπισται, οι έστι ματισμένοι λειποτάκται, Κ. Ιωάννης Μεταξάς, Ιακωβάτος και Κ. Άνδρέας Ίγγλέσης, μέλη του έπαρχιακού συμβουλίου.

Η στυγερά αύτη συμμορία, άφού, δι' όλων των παρ' αύτης έπινοθέντων καταχθονίων και βδελυρών μέσων, τίποτε δέν ήδυνήθη να κατορθώσ η ύπερ της κυβερνητικής ύποψηφιότητας του Κ. Δημητρίου Ίγγλέση, άφού είδεν, ότι του λαού η άκραφινής φιλοπατρία και ήθι κότης κατεφρόνησε τα μέσα της βίας και δέν έδεδεάσθη ποσώς από τα μέσα της διαφθορας. άφού, τέλος πάντων, έβεβαίωθη, ότι η κοινή γνώμη είναι άμετατρέπτως προσκολλημένη εις την ύποψηφιότητα του αγαθού και φιλοπατρίδος τέκνου του λαού, του πολίτου Μιλτιάδου Κουρβισιάνου, η στυγερά αύτη συμμορία κατέφυγεν επί τέλους εις μέσα τα πλέον αυθάδη, παράτολμα, και, δυνάμεθα α είπωμεν, ληστρικά, επί σκοπώ, ως φαίνεται έναργώς, του να διαστρέψ η τον έκλογικόν άγώνα, να επιφέρ η ταραχώδεις συγκρούσεις, ίσως δέ και την χύσινάματος, δια να δυνήθη άκολούθως να ένογοποιήσ η τον λαόν και να επαναφέρ η εις τον τράχηλόν του την αίμιόβόρον στρατοκρατίαν, κατά την έπιθυμίαν του άντιπροσώπου της προτασίας, Κ. Ουάρδου.

Πρός τον μιανόν τούτον σκοπόν, θυνηθείσα να άποπλανήσ η ολίγιστα τινά άτομα, έλεεινά, δια να μη είπωμεν άλλο τι, θύματα της άπάτης και της βδελουρίας της, έπεχείρησε δι' αυτών να εξυβρίσ η, εν μέσω των όδών της πόλεως, πάντα αγαθόν και φιλόπατρην πολίτην, να εκτοξεύ η παντοίας ύβρεις κατά του λαού, και να προσπαθ η δι' αναγκαστικών και βιαίων μέσων να παρασύρ η τους πολίτας εις τα δίκτυα της έπιβουλής της, προς διαστροφήν της προκειμένης έκλογής.

Τα έλεεινά ταύτα όργανα της κροουσιανής συμμορίας, περιφερόμενα προσέτι εν καιρώ νικτός όπλισμένα, και έχοντα ως όπλαρχηγόν των τον αδελφόν του κυβερνητικού ύποψηφίου, τον περιώνυμον ήδη κατασταθέντα Κ. Άνδρέαν Ίγγλέσην, εξυβρίζαν, έπροκάλλυν και ήπειλουν τους καθ' όδόν άπαντωμένους, όσους ενόμιζαν εναντίους τών καθ' όδόν άπαντωμένων του κυρίου των. — Μεταξύ των πολλών τολμημάτων, τα όποια ήθαλάσαν ούτοι να πράξωσι, και των όποιων παραλείπομεν την λεπτομερή εξέ-

στόρησιν, αναφέρομεν έν, αλλά το φρικτωδέστερον ίσως των άλλων, το κατά του αγαθού και φιλησύχου νέου Γερασίου Περγίκη, όστις, έπειδή ήθέλησε να έκθέσ η εις το εργαστήριόν του άνοστολίστον το φύλλον του Χωριου, καθ' έν καιρόν η περί ης ο λόγος συμμορία, η πανομοιότυπος της ληστρικής συμμορίας του Ταφιλμπούζι, δια δύο η τριών εκ των όργάνων της, εύηρεσθή η να το κάψ η, έσύρθη, κατά την άκόλουθον νύκτα, από τα αυτά όργανα της συμμορίας εις την οικίαν του έπαρχιακού συμβούλου Κ. Ιωάννου Μεταξά, έπερικυκλώθη εκεί από διαφόρους άλλους, εκτυπήθη εις το πρόσωπον από τον Κ. Ιωάννην με άνήκουστον άπανθρωπίαν, και ήθελεν έτι περισσώτερον ύποφέρει, εάν εις εκ των υιών του Κ. Μεταξά, ολίωτερον, ως φαίνεται, σκληρός των άλλων, δέν είχε μεσολαθήσει και άποσπάσει αυτόν από τους όνυχάς των. — Η ένοπλος αύτη συμμορία παρετηρήθη προσέτι υπό τινων έξερχομένη έν καιρώ νυκτός από τα γερώχου.

Τοιούτου είδους είναι τα μέσα εις τα όποια, άπλητισμένη, κατέφυγεν η εξουσία, προς έπιτυχίαν της προκειμένης έκλογής. Ημείς δέν εκάμαμεν ήδη ειμ η άπλην μνείαν τινών εξ αυτών, αλλά τα λαθόντα γώραν και άδιακόπως άκολουθούντα, του αύτου είδους, υπό τα όμαματα του κοινού, είναι αναρίθμητα.

Άπέναντι τούτων, καθίσταται άξιος πάσης τιμής και παντός έπαίνου, και κατά ταύτην άκόμη την περίπτασιν, ο νόμιμος και γενναίος λαός μας, όστις, καίτοι δι' όλων των μέσων προκαλούμενος εις ταραχώδεις συγκρούσεις, και τοι δυνάμενος μ' έν άπλουν φύσμα, μ' έν μόνον νεύμα του να εξαλείψ η πών πρόσκομμα και πών αίτιον σκανδάλου, έξανοίξας όμως άκριβώς τα σχέδια των καταχθονίων έχθρών του, με άπαραδειγμάτιστον καρτέρϊαν τα πάντα ύπέμεινε, προς άποφυγήν ένδεχομένων δεινών και προς διατήρησιν της εύταξίας, την όποιαν οι λεόμενοι φίλοι της τάξ εως προσπάθοϋσι να διαταρξώσι, προς έπίτευξιν των άντεθνικών και λαοκτόνων σκοπών των. Τοιαύτη δέ έστάθη η γενναίότης των, ως ανώτερω, προσβλήθέντων, ώστε ουδέ έγκλησιν κανείς εξ αυτών άτεφάσισεις να παρουσιάσ η κατά των προσβολών του.

Τοιαύτη είναι η συναίσθησις της ιερότητος του έκλογικου άγώνος, η κυριεύουσα τας ψυχάς άπάντων των πολιτών! Τοιαύτη είναι η γενική έπιθυμία ύπερ της προκειμένης δημοτικής ύποψηφιότητας του πολίτου Μιλτιάδου Κουρβισιάνου! Έν μέσω της πανδημίας ταύτης εκφράσεως του δημοσίου πνεύματος, δέν άμφιβάλλομεν ότι οι έκλογείς της Κεφαλληνίας θέλουσι και ήδη άναδειχθ η άξιοι της ύψηλης έντολής των.

Είς την Βουλήν των αντιπροσώπων άπόκειται άκολούθως να φωνήσ η περί της προστηκούσης καταστολής των υπό της εξουσίας τολμηθέντων φρικτών άνοσιουργημάτων.

Λιβαθός 13 Νοεμβρίου 1850.

Φίλε Χωριχέ.

Ο έπαρχος Κ. Καρούσος, θερών βεβαίως κρίσιμον δι' έαυτόν την προκειμένην βουλευτικήν έκλογήν, έρριμην ήδη παντλώς το προσώπειον, και έθεσεν εις ενεργείαν όλα τα μέσα, τα πλέον σκανδαλώδη, προς έπιτυχίαν των έπιβουλών σκοπών του. Τα όργανά του εις την περιούχη-

ταύτην, όπως τύχασι του, εϋδούλε αγαθέ και πιστε, αγωνίζονται πάσαις δυνάμεσι, δια να επιβρέασωσι τας ψυχάς ύπερ του ύποψηφίου της κυβερνήσεως Κ. Δημητρίου Ίγγλέση. Κίς τον μέν ύπόσχονται, κατά την παροιμίαν, λαγοϋς με πετραχίλια, έτερον φοβερίζουσι, τον δέ παντοιοτρόπως καταδιώκουσιν, άλλου εξεμέτουσι μυρίας ύβρεις και συκοφαντίας κατά πών ρίζοσπαστών, και του ύποψηφίου της κοινής γνώμης πολίτου Κουρβισιάνου εις ένα λόγον, τα πάντα δολιεύονται και ύποκινούσιν, ύπηρετούντες τυφλώς και χαμερπώς τους κυρίους των. Φαίνεται όμως ότι, ως προς την περιούχη ταύτην, αι έλπίδες αυτών στηρίζονται προπάντων, εις το να έγειρωσι το πνεύμα της τοπικότητος ύπερ του Κ. Ίγγλέση. Άλλ' η Λιβαθός, χωρίς ποσώς να προσβάλλωμεν την άνεξαοτησίαν και το έθνικόν φρόνημα των άλλων περιούχων της νήσου μας, όφείλει, ως εκ της μεγαλητέρας εύπορίας της, να ήναι μάλλον άνεξάρτητος, και έχουσα, ως εκ της ναυτηλίας της, περισσώτεραν σχέσιν με τον έξω κόσμον και με τους ελευθερωμένους αδελφούς μας, όφείλει, φυσικώ τώ λόγω, και να έχ η έν έαυτ η έτι μάλλον άνεπτυγμένον το αίσθημα του πατριωτισμού. Ηθελεν είσθαι λοιπόν μερίστη δι' αυτήν έντροπή, εάν παρεσύρετο από τα όργανα της κυβερνήσεως, και εάν έδιδεν ακρόασιν και έφοβείτο, η έπλανατο από αυτά τα ποταπά και χαμερπή μέσα, και ποσιμώσα ούτω τον Κ. Ίγγλέσην, να φαν η κατώτερα παρά τας άλλας περυχάς, εις την ειρηνικήν και έννομον ταύτην πάλην του έθνικου κατά του ξενικού στοιχείου.

Ημείς δέν έχομεν ιδία τι κατά του Κ. Ίγγλέση, και ήθελεν είσθαι μεγάλη η χαρά μας, εάν ο συμπολίτης μας ούτος έδιδεν εις ήμεις εκ του δημοσίου βίου του αφορμήν τινά έπαίνων και συστάσεων. Άλλ' άφίνοντες κατά μέρος τα παρελθόντα, και μη ένθυμούμενοι ούτε τον πολιτικόν βίον των συγγενών του, ούτε την δεκαπενταετή βουλευτείαν του πατρός του, ούτε την όλως αξιόμειπτον διαγωγήν του χθίς άρπάζαντος άπαθώς τας ψυχάς μας αυταδέλφου του, εκ των όποιων οχι μόνον δέν είδομεν ποτέ γενναίόν τι και πατριωτικόν, άλλ' άπενατίας όλην την εσχάτην αυτών δολοφροσύνην και ύπόκλησιν προς τα θελήματα του ξενου αφίνοντες, λέομεν, όλα ταύτα και αναλογίζόμενοι μόνον την παρούσαν διαγωγήν του Κ. Ίγγλέση, και τους καταχθονίους και έπιβουλούς σκοπούς, τους όποιους δια της έκλογής του προτίθεται να ύπηρετήσ η, δέν δυνάμεθα είμη να άπαρήσωμεν, πώς ο κύριος ούτος δέν ήσχύνθη να καταντήσ η εις τοσοϋτο φανερόν έξευτελισμόν! Τρώντι, εάν είχετε, κύριε Ίγγλέση, θάρρος εις έαυτούς και εις τας άρχάς σας, δια τι να μη κηρύξ ητε ταύτας δημοσίως; Δια τι να μη ζητή η ειρηνικώς και δια της πειθούς την ύποστήριξιν των συμπολιτών σας και τας ψυχάς των έκλογέων; Δια τι εξ έναντίας κατεδέχθητε να χρησιμεύσ ητε ως εύτελής όργανον της λαοκαταστροφής και γαρ η έντροπήν εναντίως της πατρίδος σας και φίλος κυβερνήσεως ξένης και μισήτης ύπ' όλων εν είδει φίλου και φίλου, ήδη έπισημώσαμεν ότι ο Κ. Καρούσος, προς έπιτυχίαν της έκλογής σας, χαλκίσει φρικτάς βδελουρίας εις τα καταγώγιά του. Μανθάνωμεν ότι τα χρήματα του δημοσίου, ότι χρήματα εκ των προ-

σφερθέντων ύπ' αδελφών, δια να λυτρώσωιν από το στόμα της πείνης τα λείψανα της χολέρας, τα όφρανα και τας χήρας, εκρατήθησαν ύπό της κυβερνήσεως και διανεμόνται ήδη χάριν της έκλογής σας, και σεις ύποφέρετε να βλέπ ητε ταύτην την Ιερουσαλίαν και πών ούτως όλεθρίαν εισαγωγήν της πωλήσεως των ψήφων εις την πατρίδα σας!

Ύποφέρετε δια την έκλογήν σας να σχηματίζ ηται εις τον τόπον σας συμμορία κακούργων, έχουσα επί κεφαλής αυτ ης τον αδελφόν σας, ως ύπαξιωματικόν του Κ. Μεταξά, πρώτου ύπασπιστού έτέρου αρχικακούργου! Άνείχ ητε να βλέπ ητε έπαπειλουμένην, ως και δια δολοφονιών την ζωήν φιλησύχων πολιτών, μόνον, διότι σχίζουσι το κάλυμμα των αισχροϋργιών και κακούργημάτων της εξουσίας, και ύπρασπίζουσι τα συμφέροντα και την τιμήν της πατρίδος! Είθε τοσοϋτο σκληροκάρδιο, ώστε να βλέπ ητε άνευ φρίκης τας καθ' έκάστην γινομένης άποπειρας, προς επανάληψιν των από μέρους της ξενοκρατίας βραβάρων εκείνων σκηνών του παρελθόντος έτους, από τας αυτάς εκείνας μισαιφόνους χείρας, αίτινες και τότε τας ύπεκίνησαν προς παντελή της πατρίδος όλεθρον! Ά κύριε Ίγγλέση! Δέν ήλπίζομεν ποτέ ότι έμειλε να καταντήσ ητε εις τοιοϋτον βαθμόν σκληρότητος και έξευτελισμού. Άλλά σύ μόν είσαι έξουσιαστής να γέν ης ότι θέλ ης ήμεις όμως πεποιθαμεν, ότι οι έκλογείς της Λιβαθός, μη άνεχόμενοι τα τοιαύτα, δέν θέλουσιν επικυρώσει αυθελθρίων και κατασρεπτικών σκοπών. Άπας δέ ο λαός της Κεφαλληνίας, δεδιδαγμένος ήδη εκ των προτέρων μαθημάτων, τα όποια πολλάκις έδωκεν εις αυτόν η άποτρόπαιος αύτη άγγλοϊόνιος συμμορία, είμ ηθα εύ έλπίδες ότι, δια της ορνήσεως και καρτερίας του, θέλει ούδετερώσει τας διαβολικάς αυτ ης μηχανορραφίας.

Την 12 ένεστώτος, ήμερα προσδιορισμένην ύπό του Δημοτικού Καταστήματος, δια την τελετήν του Ιερού μνημοσύνου του έν μακαρία τη λήξει Ανδρέου Καρούσου, ως προανέφεραμεν δια του παρελθόντος αριθμού της εφημερίδος μας, πλήθος λαού συνέβρευσεν αυθόρμητον, εναντίον των δολίων προσκομμάτων, τα όποια, προς παρεμπόδισίν του, παρενέβαλον τα όργανα της κυβερνήσεως, και μετά μεγίστης εύταξίας έπερείθη από του Δημοτικού Καταστήματος μετά των μελών τούτου, εις τον έν Δρεπάνω Ιερών ναόν της Ύπεραγίας Θεοτόκου. Παρήσαν δέ και οι βουλευταί ΚΚ. Γεράσιμος Λιβαθός Σταματέλος Πυλαρινός, Ηλίας Ζερβός και Ίωσήφ Μομφεργάτος, και εκ των έπαρχιακών συμβούλων οι ΚΚ. Π. Ευδιάς και Α. Πανάς. Μετά τον έσπερινόν, έτελείσθη επί του τόφου του μακαρίτου η συνήθης θρησκευτική τελετή. Ο δέ παρευρισκόμενος πολυπληθής λαός ανέκραξε μετά της προσηκούσης καταύξσεως και συντριβής καρδίας το, αιωνία η μνήμη η, άποπέμων ούτω την εύγνωμοσύνην του προς τον άποβιώσαν τα ένθερμον ύπέριμχον των συμφερόντων και δικαιωμάτων του. Άλλ' έν η ο λαός έξεπλήρω τοιοϋτοτρόπως το προς τον μακαρίτην χρέος του, και ήτοιμάζοντο να έκρωνηθώσι λόγοι καταλληλοί παρά των ΚΚ. Σταματέλου Πυλαρινού, Ίωσήφ Μομφεργάτου και Γερασίου Μαυροϊωάννου, η αστυνομία, ήτις παντού παρεισδύει, ως ο διάβολος, προσπαθούσα, όπου δέν δύναται να καταστρέψ η, να κολού η τοιούτοις τον παν αγαθόν, άπηγόρευσε προς τον Κ. Πυλαρινόν, δι' έγγραφου διαταγής του παευρισκομένου εκεί μοιραρχου της Κ. Κοσμέτου Λαμπρή, την εκφώνησιν οουδήποτε λόγου. Ο Κ. Πυλαρινός διαμαρτυρήσ ητε κατά της εις ουδένα νόμον στηρίζομένης διαταγής ταύτης, ύπέκυψεν εις αυτήν, δια να μη δώσ η την ποινήν εις την αστυνομίαν άφορμήν ταραχής τινος. Άλλ' οι ΚΚ. Μομφεργάτος και Μαυροϊωάννης, διαμαρτυρηθέντες ώσαύτως κατά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΡΤΗΡΙΑ ΕΠΙΠΡΟΪΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΡΧΕΤΥΠΟΥ

της αστυνομικής επεμβάσεως, και προσέτι μη λαβόντες έγγραφον απαγορευσιν, εξεφώνησαν τους λόγους των, τους οποίους θέλομεν ακόλουθως δημοσιεύσει.

Κιθήκων δικαιοσύνης και αμεροληψίας, μās υπαγορεύει να δημοσιευσωμεν ευχαρίστως το έφεξής κοινοποιηθέν εις ημάς άθροιν, αποβλέπον αδίκημα μέγα, γενόμενον έσχάτως υπό της κυβερνήσεως κατά του ιατρού Κ. Δημητρίου Τυπάλδου Χαριτάτου.

— Η Γερουσία, διά θεσπισματός της, υπό ημερομηνίαν 26 Οκτωβρίου ε. ν. 1850, εκδοθέντος τη προτασει του επάρχου Κεφαλληνίας και τη επιδοκιμασία του άρμοστού, έπαυσε τον ιατρον Δημήτριον Τυπάλδον Χαριτάτου του να εξασκη του λοιπού την επιστήμην του, επί τω λόγῳ ότι, κατά την διάρκειαν της χολέρας εν Κεφαλληνία, αποποιήθη να δώση βοήθειαν εις τους προσβολθέντας υπό της νόσου ταύτης. Ημεις απέχομεν πολυ του να επαινέσωμεν, μεμφομένα μάλιστα με άλλως όσους των ιατρών μας έλειποτάκτησαν κατά τας δεινάς αυτας περιστάσεις της πατρίδος των. Καθ' όσον όμως άφορά τον ιατρον Κ. Τυπάλδον, το πράμα δεν έχει ούτως. Αυτός, ως πληροφορούμεθα, εύρίσκετο, διά την προεγγίζουσαν τότε συγκομιδήν των καρπών του, εις την έξοχην ένα μῆνα πριν η εισαχθη η νόσος εις την νησον μας. Η κυβερνησις συνεκρότησε κεντρικόν ιατροσυνεδριον εις Αργαστόλιον, συνέστησεν ιατρικην επιτροπήν εις Ληξούριον, αλλ' ούδὲ λόγος έγινετο περι του Κ. Τυπάλδου ενῷ, χωρίς ποσῶς να προσβάλωμεν τα μέλη, εξ ὧν συνεκροτήθη και το ιατροσυνεδριον και η επιτροπή, δυνάμεθα να είπωμεν, και αυτα ταυτα τα μέλη δεν θέλουσι το άρνηθῆ, ότι ο Κ. Τυπάλδος ητο ο μάλλον κατάλληλος εις την περιστασιν, όχι μόνον διά την θεωρίαν της επιστήμης, την όποιαν κατέχει ούχ ηττον των άλλων ιατρών μας, αλλά και διά την, ως εκ της ηλικίας του, περισσοτέραν πολλών εξ αυτών πράξιν του, και πρό πάντων, διότι έλαβε τρις άφορμήν να παρατηρήτη και να σπουδάση την χολέραν εις τα μέρη της Τουρκίας, της Ρωσίας και της Μολδοβλαχίας, όπου και εκρούσθη υπ αυτης βαρέως. Δεν πρέπει όμως διά τουτο ποσῶς να παραξινευόμεθα επειδή, ως και άλλοτε έλάβομεν άφορμήν να παρατηρήσωμεν, η κυβερνησις μας επησχολήθη εις παν άλλο, παρά εις το να ολιωστεύση τα θύματα της ανθρωποπόρου αυτης νόσου. Όλος ο νοός των δυστυχώς διεπόντων την τύχην μας προσηλώθη εις το, πως επωφελεστερον δι' αυτους, να εμπρευθῶσι την ζωήν των πολιτών, κατασπαταλουντες αφειδῶς τους πόρους και τους ιδρωτάς μας προς ίδιον πολιτικόν προσηλυτισμόν.

Είνι μὲν αληθές ότι, διατρέψων εις την έξοχην ο Κ. Χαριτάτος, έλαβε διαταγήν να επαγρυπνη εις εν διαμερισμα της πόλεως Ληξουρίου, και να προσφέρη την ιατρικην βοήθειάν του εις τους προσβαλλομένους υπό της νόσου, δεν ηδυνήθη όμως να εκπληρώση την διαταγήν ταύτην, επειδή, ως μανθάνομεν, κατ' εκείνας τας ημέρας η σούζα ός του ησθένει βαρέως από εγκεφαλίτην, οστις επέρασεν εις κακοήθη πυρετόν και τύφον με συμπτώματα χολέρας, και διηρκεσεν επί 25—30 ημέρας. Ητο δε τοσοῦτο δεινὴ η ασθένεια αυτη, ώστε επεκαλέσθη ο Κ. Χαριτάτος και την βοήθειαν έτέρων ιατρών, μεταξύ των, και του δημοσίου ιατρού Κ. Κεφαλά. Εκ τουτου, φαίνεται, παρακινήθεισα η ιατρικη επιτροπή του Ληξουρίου, ειδοποίησε δι' επιστολής της τον Κ. Χαριτάταν, ότι διορίζεται να χορηγή πᾶσαν συνδρομήν του εις τα

περίγωρα της έξοχης του, Χαυδάτα, Καταρελάτα, Τυπαλλάτα, Φαβατάτα, Μαντουκάτα, Καμιναράτα, Παρισάτα και Μινοπωλλάτα. Αυτός δὲ, όχι μόνον μετά τον διορισμόν τουτον, αλλά και πρότερον δεν έλλειψε του να προσφέρη πᾶσαν δυνατήν θεραπείαν και εις τους εκ της χολέρας, και εις τους εξ έτέρων ασθενειών πάσχοντας, τόσον εις αυτα τα χωρία, όσον και εις Δαμουλιανάτα, Ρίφι, Καλάτα, Δεματορά και Αγίαν Θέκλην. Τοῦτο ηδύναντο να το όμολογήσωιν άπαντες οι κάτοικοι αυτών των χωρίων, διότι ο Κ. Χαριτάτος, αν και, ως ητο φυσικόν, επειράχθη η φιλοτιμία του παρχικωσιθεις, ως είπομεν, υπό της κυβερνήσεως, δεν έπαυσεν όμως του να εξασκη πάντοτε την επιστήμην του, και να χορηγή μετά προθυμίας πᾶσαν συνδρομήν εις τους πάσχοντας, χωρίς ποσῶς να αποβλέψη εις κέρδος.

Αλλά, και εν υπερίθετο διά μίαν στιγμήν, ότι όλα ταυτα δεν εξαρκούσι να άθωώσωσι τον Κ. Χαριτάτον, διά τί ο Κ. έπαρχος και η κυβερνησις, να μη παύσωσιν επίσης και τόσους άλλους ιατρούς, οστινες αποποιήθησαν άνευ λόγου να δώσωσι βοήθειαν εις τους πάσχοντας; Διά τι προπάντων έλησθήνησε τον Κ. Κεφαλάν, ός τις ούδεμίαν έδωκε συνδρομήν, και ός τις διά τουτο, καθό δημοσίως ιατρός, ητο μάλλον υπεύθυνος; Πως δεν ησχύνθη η εκλαμπροτάτη Γερουσία μας να εφαρμόση την ποινήν της παύσεως κατά του Κ. Χαριτάτου μόνου; ενῷ εις αυτο το θεσπισμα της παύσεως κατακρίνει ρητῶς την διαγωγὴν των ιατρών και όχι το ούιατρο ο Κεφαλληνίας; Εξ όλων λοιπόν τούτων είναι φανερά και εις την περίπτωσιν ταύτην η μεροληψία της λεγομένης κυβερνήσεως μας, και ότι ο Κ. Χαριτάτος γίνεται άδίκως θύμα της προς αυτον εμπροθίας του εκλαμπροτάτου επάρχου μας, του όποιου η τυφομανία δεν άνέχεται ούδένα μη υποκύπτοντα δουλικῶς εις τα θελήματά του.

Πλὴν επεिता από όλα ταυτα, δεν μās λέγει η κυβερνησις; πως σκοπεύει να αντικαταστήση τον Κ. Χαριτάτον; Ο ιατρός ούτος είναι εκ των διασημοτέρων της νήσου μας εις την επιστήμην του. Εις την χειρουργίαν μάλιστα, χωρίς σκοπόν να προσβάλωμεν τινά, δυνάμεθα να είπωμεν ότι είναι ο μόνος. Εις αυτην διεπρέψε και ετιμήθη διά παρασήμων και εις άλλα κράτη και εις την ελευθέραν Έλλάδα ταυτην από δέκα ετών διατρέψων εις το γενέθλιον έδαφος, εξασκεῖ επιτυχῶς και αφιλοκερδῶς το Ληξούριον μάλιστα, εξ αιτίας της παύσεως του, μένει παντάπασιν έστερημένον χειρουργου. Μήπως έχη κατά νουν η εκλαμπροτάτη Γερουσία, να έγγύση από τον πίθον της πανδώρας της την επιστήμην ταυτην εις τινα, ως πολλάκις ενεφύσησεν εις πολλούς και την επιστήμην του δικαίου; Τοιαυτη όμως και κατά τηνπερίπτωσιν ταύτην υπήρξεν η διαγωγή και η υπέρ του λαου πρόνοια της κυβερνήσεως. Πλὴν δύναται να βεβαιωθῆ ο ιατρός Κ. Τυπάλδος, ότι οι συμπατριώται του συναισθάνονται με ανάνκτησιν των την γενομένην προς αυτον άδικίαν, και την ζημίαν, την όποιαν, εκ ταυτης και αυτοί μέλλει να υποφέρωσι, και ότι ούδέποτε θέλουσι παύσει τον να προσέβησι προς αυτον, διά την επιστήμην του και διά την αφιλοκερδη εξασκισιν της, τα οποία μέρη της εφ' ης εγενώθη και η υπολύψις των.

Ο υπεύθυνος εκδότης, ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΠΑΘΗΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

